

ΖΕΥΞΗ: ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑ

του Άγγελου Ι. Ζαχαριάδη, ΑΜ, Αναπλ. Καθηγητής ΑΠΘ, Προέδρου της «Ένωσης Ελλήνων Επιστημόνων για την Προτυποποίηση και την Τυποποίηση» (ΕΝΕΠΡΟΤ)

«Τον Ιούνιο 1993 είχε δημοσιευτεί ένα άρθρο μου στην εφημερίδα «Θεσσαλονίκη» που είχε τίτλο «Ένας άλλος δρόμος για την παλιά παραλία. Αρμόδιοι, αναρμόδιοι και ζητούμενο». Αφορμή για τη συγγραφή του άρθρου ήταν η έντονη αντιπαράθεση για την προτεινόμενη κυκλοφοριακή λύση στην παλιά παραλία με πρόσχωση, αλλά και για την αντιπρόταση για «υποθαλάσσια σήραγγα», όπως αναφέρονταν τότε. Όπως γίνεται εμφανές από τον τίτλο του άρθρου, στόχος του ήταν, απορρίπτοντας τις δύο προτάσεις, να προτείνει μια άλλη, τρίτη λύση (μετά την επικωμάτωση και την Υποθαλάσσια) στο πρόβλημα. Ο «άλλος δρόμος για την παλιά παραλία» λοιπόν ήταν η πρόταση για μια ζεύξη. Σήμερα, με τη δρομολόγηση κατασκευής της Υποθαλάσσιας Αρτηρίας και την ανάδειξη των αρνητικών επιπτώσεων που θα έχει αυτή η κατασκευή για την πόλη και τη ζωή μας, επανακαταθέτω κάποια τεχνικά στοιχεία (λεπτομέρειες που τότε δεν κρίθηκαν σκόπιμο να αναλυθούν, καθώς το κείμενο δεν απευθύνονταν αποκλειστικά σε μηχανικούς) που είναι απαραίτητα για να μπορέσει η πρόταση αυτή να αντιπαραβληθεί με τη λύση της Υποθαλάσσιας.

Η κατασκευή της ζεύξης προτείνεται να είναι μεταλλική και η έδραση να γίνεται σε πλωτές νησίδες. Όσον αφορά το μεταλλικό τμήμα της ζεύξης, θα γίνει με την τεχνολογία των αναρτημένων κατασκευών, όπου οι μεν ιστοί μπορούν να κατασκευαστούν από σύγχρονα κράματα αλουμινίου (ενός μετάλλου που η Ελλάδα είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός στην Ευρώπη) μεγάλων αντοχών, τα δε ιστία από κράματα αλουμινίου και χάλυβα. Το τμήμα της έδρασης προτείνεται να γίνει με ένα σύστημα προκατασκευής (ΠΡΚ) από σκυρόδεμα. Συγκεκριμένα θα προκατασκευαστούν κιβώτια από σκυρόδεμα που θα συναρμολογηθούν (ή θα προσυναρμολογηθούν), ως κυψέλες πλωτών νησίδων, σε μεγέθη τόσα που να επιτρέπουν την αποθήκευση του (απαραίτητου για να σταθεροποιηθούν στην προβλεπόμενη θέση) θαλάσσιου νερού, καθώς και του όλου αντλητικού μηχανισμού.

Εκτός των άλλων πλεονεκτημάτων, για μια τέτοια ζεύξη μπορεί να αναπτυχθούν ΠΡΚ με βάση τις οποίες οι μεταλλικοί ιστοί και οι νησίδες έδρασης θα συναρμολογούνται από ελάχιστα μεγέθη στοιχείων. Αυτού του είδους οι ΠΡΚ απαιτούν ελάχιστο χρόνο κατασκευής, με δεδομένο ότι τα τυποποιημένα στοιχεία της μπορεί να παράγονται από περισσότερες βιομηχανικές ή και βιοτεχνικές μονάδες.

Επίσης η δυνατότητα των κυψελών (που θα συνθέτουν τις νησίδες έδρασης) να είναι σε οποιαδήποτε θέση (από την επιφάνεια της

θάλασσας έως την έδραση στο βυθό) επιτρέπει την τοποθέτηση της ζεύξης σε αποστάσεις από την ξηρά που ποικίλουν από δεκάδες μέτρα έως και δεκάδες χιλιόμετρα. Παράλληλα οι τεχνολογίες συναρμολόγησης και προσυναρμολόγησης δίνουν (με τον απεριόριστο βαθμό αυξομειώσεών τους) ένα απέραντο φάσμα μορφοπλασίας. Έτσι έδρανα και ιστοί μπορεί να δίνουν την εικόνα αγκυροβολημένων ιστοφόρων, διαφόρων μεγεθών, σε διάφορες αποστάσεις από την ξηρά.

Εκείνη όμως η ιδιότητα που προβάλλει ως βασικό πλεονέκτημα αυτής της λύσης (καθώς δεν μπορεί να το έχει καμία άλλη) είναι η δυνατότητα αυξομείωσης των μεγεθών και ποικιλίας θέσεων. Επειδή δηλαδή τα τεχνικά στοιχεία (τόσο τα θετικά, όσο και τα αρνητικά μιας λύσης) είναι σε αυτή τη φάση αναγκαστικά μόνο θεωρητικά, μπορεί η λύση της ζεύξης να εφαρμοστεί δοκιμαστικά σε μικρή έκταση, π.χ. μόνο ως παράκαμψη της παλιάς παραλίας. Ακόμη όμως και στην περίπτωση που (μετά τη δοκιμαστική εφαρμογή), αποδειχθεί ελλιπής, δεν θα υπάρξει ούτε η ελάχιστη (σε αντίθεση με την Υποθαλάσσια) επιβάρυνση, καθώς η όλη κατασκευή μπορεί να αποσυναρμολογηθεί (χωρίς φθορές) και να

μεταφερθεί αλλού. Μπορεί δηλαδή να αποτελέσει ακόμα και εμπορεύσιμο είδος. Αυτόνομο είναι ότι οι ιδιότητες αυτής της ΠΡΚ επιτρέπουν επίσης επεμβάσεις για προσαρμογές ή βελτιώσεις (θέσης, μεγέθους, μορφής κλπ), πάντα χωρίς φθορές.

Τέλος μια τέτοια ζεύξη μπορεί να έχει διαχρονική δυνατότητα διαμόρφωσης, έτσι ώστε να προσαρμόζεται σε οποιεσδήποτε αλλαγές αναγκών ή απαιτήσεων σε απεριόριστο βάθος χρόνου και π.χ. να διακλαδώνεται ή να επεκτείνεται συζεύοντας, ας πούμε, το λιμάνι με το Καραμπουρνάκι, ή το Καλοχώρι με το Μεγάλο Έμβολο.

Η ΠΡΚ ζεύξη πλεονεκτεί όμως και από οικονομικής πλευράς, καθώς η δυνατότητα χρήσης των νησίδων έδρασης για όλες τις δραστηριότητες της πόλης (από πάρκινγκ, μαρίνες και σταθμούς βενζίνης-έως περίπτερα, εστιατόρια και γήπεδα) μπορούν να αποσβέσουν σε συντομότερο χρόνο την όλη κατασκευή, χωρίς την επιβολή διοδίων. Άλλωστε, σε τελική ανάλυση, είναι πολύ πιο κοντά στον Έλληνα η κυκλοφοριακή διαβίωση στην ηλιόλουστη ή αστερόφωτη επιφάνεια αντί στα σκοτεινά και αποπνικτικά υπόγεια!»

